

تأثیر زمین لرزه بر کودکان

سوسن اژدر^۱، حسام ورعی^۲

۱- کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهریز

۲- کارشناس ارشد سازه، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهریز

varaee.hesam@gmail.com

خلاصه

زلزله ایالت سی چوآن در سال ۲۰۰۸، زلزله پاکستان در سال ۲۰۰۵ و زمین لرزه بم در سال ۲۰۰۳ نمونه هایی از بلایای طبیعی می باشند که خسارات باورنکردنی برای کودکان به همراه داشتند. در چنین حوادثی بافت مدیریتی، اعضای خانواده، مراقبین بهداشت و همچنین پرسنل مدرسه اولین حامیان اجتماعی کودکان می باشند. روانشناسان نیز نسبت به عکس العمل های پس از حادثه تا حد زیادی آگاهی داشته و با روش های لازم به کمک کودکان و نوجوانانی که ضربه روحی خورده اند، می پردازند. با این وجود، الگوهای پاسخگویی به فجایع سنگین، علی الخصوص در نواحی جغرافیایی دور افتاده و مناطقی که خدمات سلامت روانی جا نیفتاده است، محدود می باشد. در این مقاله ضمن بررسی اثرات زمین لرزه بر کودکان، راهکارهایی به منظور افزایش رفاه حال کودکان پس از زمین لرزه ارائه شده است.

کلمات کلیدی: کودکان، زمین لرزه، آسیب های روانی و اجتماعی، خانواده، جامعه

۱. مقدمه

برخی از زمین لرزه های اخیر هزینه های سنگینی برای کودکان و جوانان به جا گذاشته اند. زلزله ایالت سی چوآن^۱ چین بیش از ۶۸۲۰۰ نفر کشته، ۳۷۵۰۰۰ زخمی و ۱۵ میلیون نفر را بی خانمان نمود [۱]. این زلزله را می توان به عنوان یکی از بزرگترین حوادث برای کودکان در دهه گذشته برشمرد زیرا در آن بیش از ۱۰۰۰۰ کودک به دلیل تخریب و فرو ریختن مدارسشان کشته شدند، حدود ۴۷۰۰ کودک یتیم شدند و میلیون ها نفر از آنها خانه های خود را از دست دادند و یا قادر به حضور در مدارس نبودند [۲]. زلزله سال ۲۰۰۵ پاکستان^۲ ۳/۵ میلیون نفر را تحت تاثیر قرار داد که ۲/۲ میلیون نفر از آنها کودکان بودند و ۸۶۰۰۰ نفر تلفات برجا گذاشت [۳]. این زمین لرزه در زمان باز بودن مدارس رخ داد و کودکان بسیاری در زیر آوار مدرسه به خاک سپرده شدند. زمین لرزه ۵ دی ماه ۱۳۸۲ بم^۳ در ساعات آغازین بامداد که اکثر ساکنان شهر در خواب بودند اتفاق افتاد و این مساله را می توان به عنوان یکی از عوامل تشدید تلفات جانی در نظر گرفت. آمار تلفات رسمی بیش از ۲۵۰۰۰ نفر و مجروحان حدود ۵۰۰۰۰ نفر اعلام گردید و بیش از ۱۰۰۰۰۰ نفر نیز بی خانمان شدند که تعداد زیادی از آنها کودک بودند [۴]. در زمین لرزه هایی که در طول روز اتفاق می افتند، همانند زمین لرزه ارمنستان در سال ۱۹۸۸، اولین ضربه ای که بسیاری از کودکان زنده مانده می خوردند، دیدن مرگ های دردناک هم کلاسی هایشان است. علاوه بر این، بسیاری از آنها زخمی شده یا در زیر آوار گیر می افتند و تا زمانی که کسانی برای کمک به آنها بیایند، با مشکلات زیادی مواجه می گردند [۵]. کودکانی که سرانجام به والدینشان می پیوندند، زمان طولانی ای را طی می کنند تا بتواند خانواده هایشان را پیدا کنند و یا متوجه زنده بودن یا نبودن اعضای خانواده شان بشوند. تعداد قابل توجهی از کودکان که خودشان در زلزله زنده می مانند با از بین رفتن اعضای خانواده، دوستان و همسایگانشان مواجه می شوند. همانند تمامی بلایای طبیعی دیگر، در این زمینه هم کودکان آسیب پذیرترین قشر می باشند.

¹ The 2008 Sichuan earthquake was a deadly earthquake that measured at 8.0 M_s and 7.9 M_w occurred at 14:28:01.42 CST (06:28:01.42 UTC) on May 12, 2008 in Sichuan province of China and killed at least 68,000 people.

² The 2005 Kashmir Earthquake was a major earthquake centered in Pakistan-administered Kashmir known as Azad Kashmir. It occurred at 08:52:37 Pakistan Standard Time (03:52:37 UTC) on 8 October 2005. It registered a moment magnitude of 7.6 making it similar in size to the 1906 San Francisco earthquake.

³ The 2003 Bam earthquake was a major earthquake that struck Bam and the surrounding Kerman province of southeastern Iran at 1:56 AM UTC (5:26 AM Iran Standard Time) on Friday, December 26, 2003. The most widely accepted estimate for the magnitude of the earthquake is a moment magnitude (M_w) of 6.6; estimated by the United States Geological Survey.